

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Onze onvolmaaktheden moeten ons aansporen naar de volmaking te streven.

No. 17.

1 September 1908.

13de Jaargang.

DE HEILIGE GEEST.

Velen onzer zijn soms als kleine kinderen. Het is noodig dat dezelfde les telkens weer herhaald wordt. Het verstand van sommige personen is van nature langzaam om indrukken te ontvangen, terwijl met anderen dit spoediger het geval is. Er zijn ook andere personen die gemakkelijk iets kunnen ontvangen, doch moeilijk kunnen onthouden, en daarom is het soms noodig dezelfde punten herhaaldelijk te bespreken totdat allen het zullen verstaan. Het is noodig dat alle Heiligen der laatste Dagen, maar vooral de Ouderlingen die in de wereld worden uitgezonden als onderwijzers der waarheid, zullen komen tot een eenigheid des geloofs en tot die kennis van de dingen Gods, welke hen standvastig zullen doen zijn en boven alle twijfel of verkeerde opvattingen verheven zullen zijn.

Het onderwerp van de persoonlijkheid van den Heiligen Geest en het bestaan eener algemeen verspreide vluchtige stof of geest, welke de Heilige Geest genoemd wordt, is vaak besproken geworden in dit tijdschrift, maar er schijnt nog eenig misverstand te bestaan in betrekking tot deze dingen. Wij zullen daarom eene nadere verklaring geven. Veel misverstand komt voort omdat de beteekenis van woorden of uitdrukkingen niet goed verstaan wordt. Het woord geest wordt gebruikt als de naam voor een persoonlijken geest en voor de geestelijke stof die overal verspreid is.

God de Vader is een persoon, een wezen naar wiens beeld en gelijkenis wij geschapen zijn. Jezus Christus is ook een persoon in de juiste gelijkenis des Vaders. De Heilige Geest is een persoonlijke Geest, en deze vormen de groote regeerende macht of Godheid, welke zijn één in gedachten, doel, invloed en wil; drie afzonderlijke en onderscheidene personen, maar in volmaakte eenheid, niet van zelfstandigheid, maar van voornemen, kracht, heerschappij, majesteit en heerlijkheid.

Dat de Heilige Geest een afzonderlijk en onderscheiden persoonlijk-

heid is van den Vader en Zoon is duidelijk van de belofte van den Zaligmaker aan Zijne Apostelen, als vermeld in het getuigenis van den Apostel Johannes als volgt: „Maar de Trooster, de Heilige Geest, Welken de Vader zenden zal in Mijnen naam, Die zal u alles leeren, en zal u indachtig maken alles, wat Ik u gezegd heb.” Joh. 14 : 26. „Doch Ik zeg u de waarheid: Het is u nut, dat Ik wegga; want indien Ik niet wegga, zoo zal de Trooster tot u niet komen; maar indien Ik heenga, zoo zal Ik Hem tot u zenden. Maar wanneer Die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der waarheid, Hij zal u in al de waarheid leiden; want Hij zal van Zichzelf niet spreken, maar zoo wat Hij zal gehoord hebben, zal Hij spreken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.” Joh. 16 : 7, 13. Dit maakt het feit duidelijk, dat de persoon waarvan gesproken wordt als de Trooster, de Heilige Geest, de Geest der waarheid, een persoonlijk wezen is, door den Vader en den Zoon gezonden, eene bepaalde zending hebbende, Hen beide vertegenwoordigende en voor Hen handelende als Zij persoonlijk niet tegenwoordig zijn.

Jezus zeide, dat de Trooster niet zou komen of Hij moest zelf weggaan, maar het is toch duidelijk, dat de goddelijke geest, genaamd de Heilige Geest, met Hem was en met Zijne discipelen, en is inderdaad met alle menschen die de adem des levens hebben. „Dit was het waarachtige Licht, Hetwelk verlicht een iegelijk mensch, komend in de wereld.” Joh. 1 : 9. Christus zeide, dat God die geest aan een ieder wilde geven die Hem vroeg. Hij is in waarheid de geest van leven zoowel als van licht. Het is de levenskracht. Hij is overal tegenwoordig, is werkzaam op verschillende manieren, met verschillende gaven, en machten, maar is de zelfde geest, invloed uitoefende op alle stoffelijke dingen en geopenbaard door verschillende bewerkte wezens volgens hunne bevassing. Hij is de algemeene geest van kennis en ontwikkeling, welke is het licht der waarheid, intelligentie aangrijpende voor hare ontwikkeling, waar die ook bestaat in het groote gebied der ruimte. Door dien Geest is God overal tegenwoordig, terwijl Hij persoonlijk in den hemel is, in het midden aller dingen.

Die Heilige Geest heeft de profeten, zieners en heiligen van ouds geleid, en was met Johannes de Dooper in zijne bediening en met de Apostelen die Christus heeft geroepen, hun eene getuigenis gevende, dat Hij de Messias was, de Zoon van God. Zonder het getuigenis van dien Geest, konden zij niet weten, dat Hij de Christus was; maar zij genoten Zijn licht en leiding; alvorens de Trooster, de persoonlijke Geest van Waarheid, tot hen gezonden was door den Vader nadat de Zaligmaker was henen gegaan. Dat Heilige Wezen is ongetwijfeld tot hen gekomen op den dag van het Pinksterfeest en was met hen in het opbouwen van de Kerk van Christus, hen in herinnering brengende de vele gezegden van den Zaligmaker welke niet geschreven zijn, hen

inspireerende voor het werk hen aangewezen, openbarende de verschillende gaven welke aan de heiligen geschonken werden, en werkzaam door en met dien algemeen verspreiden geest, welke het leven en het licht aller dingen is.

De gave des Heiligen Geestes waarover in de Schriften gesproken wordt, is eene bijzondere gave van den Geest van Leven en Licht, en is geschonken aan gedoopte, bekeerde geloovigen, door de oplegging der handen van mannen aangesteld dienaren van Christus te zijn. Het is dezelfde Geest die een ieder mensch verlicht, komende in de wereld, maar geschonken in eenen hooger grad. Het licht dat schijnt van de zon, of door electriciteit ontwikkeld wordt, is hetzelfde licht dat schijnt van de sterren of van een gewone kaars. De zelfstandigheid of geest is dezelfde, maar is geopenbaard in eene verscheidenheid van werkzaamheden, gevende gaven volgens vastgestelde wetten of beginselen. Maar hetzij als het licht dat een ieder mensch verlicht komende in de wereld, of als de geest en inspiratie die den mensch verstand geeft, of als de gids tot eeuwige dingen, of als de bijzondere gave aan de heiligen en dienstknechten des Heeren, na door het bad der wedergeboorte gereinigd te zijn, het is dezelfde Goddelijke Geest in grooter of kleiner grad, en is de dienaar van den Vader en den Zoon en den Heiligen Geest, de drie personen der Drieëenheid en deelt hunnen wil, welbehagen en doeleinden mede aan hen die zich aan zijnen invloed overgeven of luisteren naar zijne influisteringen. Hij beïnvloed stofelijke en geestelijke wezens en doordringt het heelal.

De openbaringen Gods in deze laatste dagen maken deze zaak duidelijk aan hen die er hunne aandacht aan geven, en de Geest geeft ook getuigenis in de harten van hen die geleid worden door die goddelijke Verlichter en Trooster. In Afdeeling 130 vers 22, van de Leer en Verbonden, dat de persoonlijkheid van den Vader en Zoon verklaart als hebbende ieder een lichaam van vleesch en beenderen, wordt er gezegd, dat „de Heilige Geest heeft geen lichaam van vleesch en beenderen, maar is eene persoonlijkheid van Geest.” Dit is in overeenstemming met de woorden van den Zaligmaker reeds aangehaald. In afdeeling 88 wordt er als volgt over den Heiligen Geest gesproken: „Dit is het licht van Christus. Hij is eveneens in de zon, en is het licht der zon, en de macht daarvan waardoor zij gemaakt was. Hij is eveneens in de maan, en is het licht der maan, en de macht daarvan waardoor zij gemaakt werden. En eveneens de aarde, en de macht daarvan; zelfs de aarde waarop gij staat. En het licht dat nu schijnt, dat u licht geeft is van Hem die uwe oogen verlicht, dat hetzelfde licht is hetwelk uw verstand bezielt; welk licht van de tegenwoordigheid Gods voortgaat de onmetelijke ruimte te vervullen. Het licht hetwelk in alle dingen is; hetwelk alle dingen het leven geeft; hetwelk de wet is waardoor alle dingen bestuurd worden; zelfs de macht Gods die op

Zijnen troon zit, die in den boezem der eeuwigheid is, die in het midden aller dingen is." Vers 7-13.

De vraag is gedaan of bij het bevestigen van iemand tot lid van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, de woorden gebruikt moeten worden: „Ontvang den Heiligen Geest”, of „ontvang de gave des Heiligen Geestes”. Het antwoord is, het is beter te zeggen „de Heilige Geest” als „gave des Heiligen Geestes”, opdat er geen verwarring kan zijn omtrent de zaak, maar in beide gevallen is de meening hetzelfde — de Heilige Geest wordt geschonken als eene gave Gods aan den mensch. Op natuurlijke wijze is de Heilige Geest gegeven aan ieder wezen dat leven heeft en wordt ontwikkeld als dat wezen vooruit gaat in alles wat goed is. Maar wanneer het Evangelie wordt ontvangen en gehoorzaamd, dan wordt de Heilige Geest geschonken als eene goddelijke gave, in het bijzonder aan hen die de verordeningen ontvangen, om een voortdurende blijvende goddelijk getuige te zijn, in alle waarheid leidende, openbarende geestelijke dingen, opleidende tot God en openbarende de dingen van God. Aldus is het „de gave des Heiligen Geestes”, of de Heilige Geest als eene gave, en moet niet verward worden met die gaven van den Geest die God aan een ieder afzonderlijk geeft zooals Hij wil, maar is de Geest zelf.

Als een Ouderling dus met het bevestigen de woorden gebruikt „gave des Heiligen Geestes”, dan beteekent dit hetzelfde als „ontvang den Heiligen Geest”, maar het is beter het woord „gave” niet te gebruiken om misverstand te voorkomen,

Geen bepaalde vorm van woorden is door openbaring gegeven, maar wij zouden zeggen: „Wij bevestigen u tot lid van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen en zeggen tot u, ontvang den Heiligen Geest.” Of als woorden daarmede in overeenstemming gebruikt worden, en als men autoriteit van den Heere heeft ontvangen, om gedoopte, bekeerde geloovigen te bevestigen, en als wij deze verordening verrichten in den geest onzer roeping, dan wil de Heere de Heilige Geest aan hen geven en dat wat wij op aarde verrichten, zal in den hemel verzegeld en erkend worden.

Kleinigheden in de wording zouden niet zoo ernstig beschouwd worden, als sommige nauwlettende personen dit doen, maar wij zouden tevens trachten iedere regel, verordening en ceremonie uit te voeren, zoo veel mogelijk volgens den vorm door de bevoegde personen in de Kerk vastgesteld en zoeken naar de influisteringen van den Heiligen Geest en Zijne leiding in alle dingen. Een ding is zeker: God heeft den Heiligen Geest geschonken aan honderden en duizenden van menschen die het Evangelie der laatste dagen gehoorzaamd hebben, en zij hebben met zich „de blijvende getuige.” Zij zijn gekomen tot een kennis der waarheid; zij weten dat Jezus Christus werkelijk de Zoon van den Eeuwigen God is; dat de Heilige Geest een werkelijkheid is; en dat

deze drie Goddelijke personen wederom met de Kerk zijn, en dat de altijd tegenwoordig zijnde Geest, waardoor de Heilige Drieëenheid alle dingen bestuurt, in grooten overvloed is uitgestort op de Heiligen, hun licht, vreugde, kennis en vrede gevende boven menselijke uitdrukkingen. Laat God verheerlijkt worden voor deze groote kostbare genadegiften!

C. W. P. in *Mill. Star.*

DE WEGEN DES HEEREN ZIJN WONDERBAAR.

Het onderstaande is een uittreksel van eenen brief, waarin de wonderbare hulp en bijstand des Heeren vermeld wordt, ondervonden door *Fred. J. Holton*, in het verzamelen van zijn geslachtsregister:

„In het jaar 1900 studeerde ik in de rechten aan de Columbian Universiteit — nu de George Washington Universiteit — te Washington D. C. Gedurende mijne studiën, had ik vaak gelegenheid gebruik te maken van de schoone verzameling boeken der bibliotheek van het Congres te Washington. Gedurende vele jaren was ik vruchteloos werkzaam geweest, om een geschiedenis te verkrijgen van de Amerikaansche vertakking onzer familie.

Toen ik op zekeren morgen de Bibliotheek bezocht, om als gewoonlijk mijne studiën voort te zetten, ondervond ik, dat het voor mij onmogelijk was mijne gedachten bij mijne studiën te bepalen, en ik kon mij geen rekenschap van de oorzaak geven. Mijne gedachten dwaalden steeds van mijn onderwerp af en gingen terug naar den tijd der Amerikaansche revolutie, en zoo dikwijls als ik trachtte, mijne gedachten weder bij mijne studiën te bepalen, was dit vruchteloos. Het was mij onmogelijk te studeeren en ik was verwonderd wat het beteekende. Plotseling sprak de stem des Geestes tot mij, zoo duidelijk als een mensch spreekt en mijn geheele lichaam deed beven, en mij zeide dat hier in deze bibliotheek het verslag en het geslachtsregister van mijn Amerikaansche familie leden aanwezig was, waar ik zoo lang naar verlangd had, en gebood mij den Bibliothecaris naar het verslag te vragen van William Holton en zijne nakomelingen. Ik was verwonderd, maar de aandrang was te sterk om te wederstaan.

Ik legde mijne boeken ter zijde en ging naar de lessenaar van den Bibliothecaris en niet wetende of zoodanig verslag bestond, dan alleen door de stem des Geestes, vroeg ik hem mij de geschiedenis te brengen van de afstammelingen van William Holton, die van Engeland naar Amerika was gekomen in 1634.

Oogenblikkelijk was de Bibliothecaris gewillig mij alle hulp te verleenen. „Is uw naam Holton?” vroeg hij. Toen ik hem bevestigend beantwoord had, zeide hij: „Geef mij de hand, sommige van de beste menschen mijner Staat zijn Holtons en mijne beste vrienden behooren

tot die familie. Ik zal verheugd zijn u al de hulp te verschaffen die ik kan". Dit was voorwaar een goed teeken, en binnen enkele oogenblikken had ik het lang begeerde verslag in mijne handen en las ik het.

Ik zag dat het de geschiedenis en het geslachtsregister was, welke ik zoo lang verlangd had. William Holton had Engeland in 1634 verlaten, om in Amerika godsdienst-vrijheid te genieten.

Het werk in het boek was duidelijk en goed gedaan, volkomen geschikt voor tempel-werk. Het is zeer belangwekkend de herhaling van dezelfde familienamen in het verslag te zien. Maar het was vooral de laatste bladzijde die mijn aandacht trok, waar het doel van de verzameling van het geslachtsregister verklaard wordt. Het was als volgt:

„Mrs. Mariam Holton Brown, de indruk ontvangen hebbende, dat later een bloedverwant der familie naar dit verslag en geslachtsregister onderzoek zal doen, voor een zeker zeer belangrijk doel, dat op heden onbekend is aan de schrijfster, maakt in haar testament deze beschikking, dat voldoende middelen van haar nalatenschap gebruikt zullen worden, voor het doel, om een compleet verslag en geslachtsregister van de nakomelingen van William Holton samen te stellen en te drukken, opdat het genoemde verslag gereed mag zijn en verkregen kan worden, als genoemde bloedverwant er onderzoek naar zal doen.”

Toen ik het boek en dit zonderlinge verzoek las, kwam er een trilling van vreugde en blijdschap in mijn hart; zekerlijk, dacht ik, de Geest van God doet de harten van de vaders tot de kinderen keeren en de harten van de kinderen tot de vaders! Hier ben ik en doe onderzoek naar dit verslag en ik verlang het voor een zeer nuttig doel, dat onbekend was aan de schrijfster van dit verzoek, en toch verwachtte deze edele vrouw, wonderbaarlijk door den Geest der waarheid geïnspireerd, mijn onderzoek vele jaren alvorens mijne voeten dit land betreden hadden.

Op welke wonderbare manieren worden de harten van de kinderen der menschen, door den goddelijken wil gevormd. Hoe wonderlijk is Zijne voorzienigheid, hoe groot en goddelijk Zijne wijsheid!

Op dat oogenblik ontving ik een van de sterkste getuigenissen mijns levens, in betrekking tot het groote werk der laatste dagen, en voornamelijk van dat gedeelte, dat betrekking heeft op de verlossing van onze afgestorvenen. Op dat oogenblik had ik voor geen schatten der wereld mijne vreugde willen verruilen, die ik door mijne ontdekking ondervond, welke ik deed door de hulp van de Geest der waarheid. Altijd zal ik dankbaar herdenken de genade en blijvende liefde van den weldadigen Vader, door mij toe te staan dit heerlijk getuigenis te ondervinden.

Wat verwonderlijk in betrekking tot dit voorval is, is dit, dat niet alvorens ik in werkelijkheid begon onderzoek te doen naar een geslachtsregister mijner Amerikaansche familie, had ik eenig succes in het ontdekken van verslagen en geschiedenissen van mijne eigene Engelsche

voorzaten. Maar sedert dien tijd is de weg wonderbaarlijk voor mij geopend geworden. Ik ben bekwaam geweest de linie van de familie op te sporen van den eersten Engelschen voorvader, William de Hulton, die met William den Overwinnaar in 1066 van Normandië is overgekomen."

Des. News.

MIJN EERSTE ZENDING,
OF VERHOORING DES GEBEDS; IN 1864.

Als jongeling, zedelijk braaf, kwam ik tot de overtuiging dat ik toch zoo niet in den hemel kon komen.

Bij zekere gelegenheid woonde ik eene zendingsvergadering bij, van een der kerken in ons midden.

Het was bij deze gelegenheid, dat ik getroffen werd, en eene verandering over mij kwam, en de wensch om meer Gode te dienen en Hem te vreezen, en te volgen het voorbeeld van onzen Heiland en Verlosser. Mijne vroegere vrienden verlieten mij en vromen kwamen mij omhelzen; en zeer spoedig werd ik in al hunne vereenigingen en vergaderingen geleid en opgenomen, zoodat mijnen ijver en vuur voor Gods werk van dag tot dag toenam en versterkte.

Tot ieder begon ik nu te prediken, nam de dronkaards van de straat en bracht hun tehuis, bezocht hun Zondags en leerde hun uit den Bijbel. Ook de blinde bedelaars trokken mijne aandacht en ik bezocht hen, en leerde hun lezen, op 't gevoel, uit de vier Evangelien en wij hadden groote vreugde.

Mijn tijd des Zondags was zeer beperkt. In de laagste buurten van Amsterdam hadden wij een Zondagsschool opgericht, met veel moeite en geduld gepaard, maar wij werden beloond in deze werkring doordat wij de ouders van die kinderen tot ons zagen komen en wij de voldoening hadden, dat de zedelijkheid triomfeerde. Nu was het bij zekere gelegenheid, dat ik in aanraking kwam met een man tot wien ik begon te prediken. Met verwondering hoorde hij mij aan, en zeide toen, „tot welke kerk of genootschap behoort gij?" Ik vertelde hem dat ik doopsgezind was, waarop hij zeide, „ik ben ook doopsgezind, maar zijt gij gedoopt, gelijk Jezus gedoopt is?" Ik vroeg hem, hoe hij zulks bedoelde. Wel zeide hij, „Jezus was gedoopt, door Johannes, in het water door onderdompeling, begraven onder het water." „Neen" zeide ik, „dat ben ik niet, ik heb wel eerst geloofd, en ben daarna gedoopt of besprengd met water, doch dat komt er minder op aan." „Maar" zeide die man, „zijt gij gedoopt tot vergeving uwer zonde, zooals den Bijbel ons leert." Ik zeide „neen mijn vriend, dat ben ik niet, want toen gevoelde ik mij nog geen zondaar voor God, zooals nu." Hij zeide: „door de genade Gods, heb ik licht en kennis mogen verkrijgen in de

Heilige Schriften. Wanneer U lust gevoelt met mij te spreken, hier is mijn adres."

Nu waren mijne gebeden tot God, om meer licht en klaarheid in de Schriften, om als zendeling naar de heidenen te gaan, om te verkondigen Jezus en Dien gekruist. Ja, al had ik ook maar water en brood, dit was mij genoeg. Nu dank ik God dat Hij mij dien man gezonden heeft, welke gezegd had, meer licht en kennis in de Schriften te hebben verkregen. Ik ging naar dien man, hij gaf mij een Bijbel, en zelf las hij mij voor uit een Bijbel en zeide: „de menschen zeggen dat wij eenen anderen Bijbel hebben, doch dat is niet zoo." Om kort te zijn ik werd geprikt in mijn hart, ik had het woord van God lief, en durfde hetzelfde niet te weerstaan, en na drie avonden met elkaar te hebben doorgebracht, zeide ik: „ik wil gedoopt worden zooals Jezus gedoopt is." Kort daarna kwam ik tot de kennis, dat men mij Mormoon noemde, doch ik wist niet wat zulks beteekende. Ik had dien naam nooit gehoord, maar de gevolgen van mijn geloof bleven niet achterwege, want ik werd spoedig door verscheidene menschen gehaat, bespot en uitgeworpen, en het vrome geslacht beschouwde mij als den boom van Jona in zijn droom, welke in drie dagen opkwam en wederom in drie dagen verdorde. Maar Gode zij lof, dank en heerlijkheid, ik had licht ontvangen, mijne gebeden waren verhoord, mijne kennis in de Heilige Schriften nam van dag tot dag toe.

Den Geest van vergadering kwam op mij, en door den Heiligen Geest, welchen ik had ontvangen door oplegging der handen van dien man, of broeder in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, werd mijn verstand verlicht en mijne oogen werden geopend, zoodat ik zien kon, dat allen dwaalden en geen autoriteit meer op aarde was, anders dan bij dat verachte, miskende, tegen-gesproken volk, de Heiligen der laatste Dagen. Nu kreeg ik spoedig eene ware zending en werd geroepen en verordineerd als reizend ouderling, en heb gereisd zonder male en buidel. Ik heb mijn brood in de rivier de Maas moeten bevochtigen en was dankbaar tot den Heere. Ik ben geslagen en vervolgd en heb mijn bed met dieven en moordenaars gemaakt in de gevangenis, en onder dit alles, mocht ik juichen en den naam des Heeren grootmaken.

Als het Vaders wil is, mijne gebeden ook ditmaal te verhooren, dan hoop ik nog eens mijne stem te mogen opheffen, om mijne getrouwe broeders en zusters moed in te boezemen, de zwakken te helpen en den zondaar toe te roepen, dat er genade is te verkrijgen, door het dierbaar bloed van onzen Heere Jezus Christus, door zich te laten doopen en de zonden af te doen wasschen, aanroepende den naam des Heeren.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
SYLVESTER Q. CANNON.

Assistent:
WM. J. DE BRIJ.

HET BETALEN VAN SCHULDEN.

Zoo geeft dan een iegelijk wat gij schuldig zijt. Rom. 13 : 7.

Gehoorzaamheid aan het Evangelie is niet alleen, de eerste beginselen of verordeningen te gehoorzamen en verder doen zooals ons goed dunkt. Neen, het is voortdurend te handelen en te leven in overeenstemming met de voorschriften van hetzelfde en al onze plichten tegenover God en onze mede-menschen te volbrengen. De mensch moge verkeerde daden verrichten en denken straffeloos te blijven, omdat zij door niemand gezien zijn of omdat de aardse overheden geen macht over hem hebben, toch is het *schuldig* door zijne daden over hem uitgesproken en vroeg of laat zal die schuld of straf voldaan moeten worden.

Zoolang wij schuldenaar zijn en onwillig blijven maatregelen te nemen om die zaken te vereffenen, kunnen wij onmogelijk op Gods hulp en zegen rekenen en handelen wij in overtreding. Als wij geld leenen, dan moet ons streven zijn, die gelden terug te betalen, met goederen is dit ook het geval. Als wij iets koopen, dan moet de koopprijs voldaan worden. Als wij geen mogelijkheid zien het geleende terug te geven of de koopprijs van iets te betalen dan moeten wij die dingen niet doen. Geld of goederen te leenen zonder voornemen die terug te geven, of iets te koopen zonder een poging aan te wenden te betalen is oneerlijkheid en is in strijd met het Evangelie.

Als een mensch voornemens is naar eene andere stad of land te vertrekken en schulden heeft of maakt, zoo is het toch zijn plicht, alhoewel misschien buiten het bereik van den schuldeischer zijnde, deze schulden te voldoen.

Heiligen der laatste Dagen kunnen op dit punt niet te voorzichtig zijn, want niet alleen staan zij schuldig voor God, maar werpen een smaad op het werk des Heeren en kunnen veel kwaad doen, daar wij in alles een voorbeeld moeten zijn. Er moet wijsheid gebruikt worden, ook in het leenen en koopen, en meer overleg en nadenken zal velen ten zegen zijn. Het is beter sommige dingen te ontberen of op te offeren als schuldenaars te blijven.

De mensch is soms in vele opzichten schuldenaar tegenover God of den mensch en het zou de begeerte van een ieder zijn te streven

onze schulden tegenover God en onze mede-menschen te voldoen. Ook in dit geval zal de boom aan zijne vruchten gekend worden.

In afdeeling 136 vers 25 en 26 lezen wij het volgende: „Indien gij van uwen naaste leent, zoo zult gij hetgeen gij geleend hebt teruggeven; en indien gij het niet kunt terugbetalen, ga rechtstreeks heen en vertelt het uwen naaste, opdat hij u niet veroordeele. Indien gij datgene vindt hetwelk uw naaste verloren heeft, zoo zult gij ijverig zoeken totdat gij het hem teruggegeven hebt.” Ook in den Bijbel vinden wij voorvallen of leeringen die het zelfde leeren; en het toont ons duidelijk hoe nauwkeurig God omtrent deze dingen is. Laat een ieder daarom streven zoo te handelen, opdat hij niet te eenigen tijd als schuldenaar bevonden zal worden.

CORRESPONDENTIE.

Ouderling John Roghaar, die ongeveer een jaar geleden is teruggekeerd van zijne zending, schrijft ons: „Ik heb nog zeer veel lust in het lezen van *de Ster*, en wanneer ik het goede nieuws lees, in 't bijzonder het zendingsnieuws, dan gevoel ik alsof ik gaarne aldaar wilde zijn. Gelieve mijne beste complimenten te doen aan de zendingen en heiligen. Moge de Heer uwe vereenigde pogingen rijkelijk zegenen!”

Van Broeder Corstiaan Visser, te Ogden, Utah hebben wij eenen brief ontvangen waarin hij ons meldt zijne aankomst aldaar, en verder: „Ik ben nu vier weken in Ogden met mijne familie. Wij maken het zeer goed, maar het is natuurlijk vreemd. Het begint zeer goed te wennen. Ik krijg zeer goede vrienden die ons troosten. Met de werkzaamheden gaat het niet erg. Het is op het moment erg slap met het werk, maar de vooruitzichten zijn hier beter als in onze country. Dit is een zeer mooi land. Wij hopen onzen plichten hier te betrachten, en in ons leven gehoorzaam te zijn. Groet alle vrienden en bekende zendingen voor ons.”

GESLACHTSLIJSTEN.

Het werk voor de dooden is een zeer gewichtig werk en de Heiligen kunnen niet te nauwkeurig zijn in betrekking tot het verzamelen van geboorte, sterfdatums enz. voor het Tempelwerk. Wij hebben lijsten doen vervaardigen, waarin de verschillende bijzonderheden kunnen ingevuld worden en zodoende bewaard blijven. De goedkoope uitgave kost 20 cent en heeft een omslag van zwaar papier. De betere uitgave kost 40 cent en is ingebonden en bevat meer plaatsruimte.

Bestellingen worden door de zendingen aangenomen of kunnen aan het hoofdkantoor gedaan worden.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Naar wij vernemen zijn er gedoopt sedert ons laatste bericht te Leeuwarden 2 personen, te Groningen 2, te Rotterdam 6, te Den Haag 1.

Ouderlingen C. de Gcoyer en J. H. Carstensen hebben het werk aanvaard te Heerenveen en omstreken in Friesland. Hun adres is p./a. Snijder, Kerkstraat, Heerenveen. Allen die vrienden of familieleden in die streken hebben, worden vriendelijk verzocht hunne adressen aan de zendingen op te zenden.

Uit eenen brief van Ouderling Geo C. Mathews, te Groningen ontleenen wij het volgende: Alles hier te Groningen is op het oogenblik zeer best. Verleden Zondagavond voor acht dagen hadden we een-en-twintig vreemdelingen en onderzoekers in de vergadering, en verleden Zondag zes-en-twintig. Zaterdagavond doopten we hier twee, en de vooruitzichten voor de toekomst zijn zeer schoon.

Wij werden Zondag 23 Aug. te Rotterdam vereerd met het bezoek van Ouderling Tracy Cannon, broeder van President Sylvester Q Cannon. Voorheen was hij assistent organist van de Tabernakel te Salt Lake City en bevindt zich nu in Europa om zijne studies voort te zetten. Hij was op reis naar Berlijn.

Onlangs ontvingen wij eenen brief uit Zwolle van Ouderling Jos. A. Kingdon, waarin hij zijn ondervindingen beschrijft op weg naar de Arnheemsche Conferentie en terug. Hij zegt:

„Wij verlieten Zwolle op den morgen van 23 Juli zonder buidel of male. Wij hebben niet veel gastvrijheid genoten onder het volk langs den weg. In 't algemeen waren zij stijf, ofschoon verscheidenen ons een glas melk gaven. Zij schenen iets bevreesd te zijn van ons, wilden niet met ons praten over het Evangelie, en in sommige plaatsen wilden zij onze boeken niet voor niets aannemen.

Op 24 Juli tusschen Apeldoorn en Arnhen hadden wij een streek die ons deed herinneren aan die waarover de pioniers, onze vaders, moesten reizen toen zij in de wildernis waren verdreven en naar Utah gingen, juist 61 jaar geleden. Wij verheugden ons dat wij bevoorrecht waren eenige opofferingen te maken voor dezelfde zaak als onze ouders, namelijk voor het herstelde Evangelie.

Op onze terugreis van Arnhem, werden wij beter ontvangen. In 't geheel verkochten vier van ons, 597 boekjes.

EEN MAN VAN ZAKEN OVER DE MORMONEN.

De heer Louis J. Livingston, van St. Paul, Minn. was eenigen tijd geleden naar Utah en omliggende Staten gezonden, voor de belangen eener bekende firma van St. Paul. Op Decoration day (een algemeene feestdag) was hij in Preston, Idaho, en daar de winkels gesloten waren, gebruikte hij den tijd, om eenen brief aan zijne firma te schrijven, waarin hij zijne indrukken omtrent de Heiligen der laatste Dagen uitdrukte. Een afschrift van genoemden brief is ons toegezonden en het verschaft ons veel genoegen die te publiceeren als eene uitdrukking van de gedachten van eenen onpartijdigen reiziger.

De heer Livingston schrijft:

PRESTON, IDAHO, 30 Mei 1908.

Waarde Heeren. — Ingesloten zult gij de verslagen, contracten enz. vinden, voor de week die vandaag eindigt.

Aangezien dit een algemeene feestdag (Decoration day) en het morgen Zondag is, wil de agent van de expres comp. vóór Maandag geen goederen ontvangen. Daarom kan ik de goederen voor Franklin, Malad en Preston niet vóór Maandag of Dinsdag verzenden.

Het verheugt mij te kunnen zeggen dat deze omstandigheid, alhoewel schijnbaar gering en onbelangrijk, toch een der sterkste bewijzen is voor de vaderlandsliefde der Mormonen — en van de vele deugden van dit uitnemende volk. Voorheen heb ik in de plaatsen waar geen Mormonen woonden, geen moeite gehad zaken te doen of goederen te verzenden op eenen feestdag of Zondag. Maar daar dit eene Mormoonsche plaats is en vandaag een der meeste geëerde nationale feestdagen gevierd wordt, zoo is iedere Mormoonsche winkel gesloten en de weinige winkels die open zijn behooren aan niet-Mormonen. Dit is slechts één van de vele voorbeelden van de vaderlandsliefde der Mormonen, alhoewel de valsche leugens hunner vijanden het tegendeel zeggen. Het is misschien goed hier aan toe te voegen, dat een van de dingen die door de Mormoonsche zendelingen in de wereld geleerd worden is, dat de grondwet der Vereenigde Staten door goddelijke inspiratie is voortgebracht.

Vandaag ben ik weder in de gelegenheid geweest een andere schoone eigenschap van het Mormoonsche leven te zien. Van verre en nabij, van dit gedeelte van Idaho en Utah kwamen mannen, vrouwen en kinderen, van alle vakken, rangen en standen in de maatschappij van rijkdom en armoede om de laatste droevige eer te bewijzen aan één hunner meest beminde dooden. De vergaderplaats, de Oneida Stake Academy, was de plaats van de aardsche werkkring van dezen betreurden man. De lijkbaar was bedekt en omgeven met eerbewijzen van bloemen, mooi en smaakvol bewerkt, en de voornaamste

leiders der Kerk in die omgeving waren aanwezig. Om de lijkbaar waren de bedroefde familie en ongeveer 100 bloedverwanten. De Mormoonsche lijkdienst, vol van de eenvoudigheid en innigheid die iedere handeling van hun dagelijksch zoowel als hun godsdienstig leven kenmerkt, was zoo aandoenlijk, dat tranen in mijne oogen waren gedurende de geheele ceremonie. Met uitzondering van een gebed met de opening en sluiting en verschillende schoone solo's en liederen, gezongen door een hunner vermaarde koren, bestond de lijkdienst uit lofredenen over den betreurden doode, door waardigheidsbekleeders der Kerk en vrienden, die hem sedert zijne jeugd gekend hadden. Sommige der sprekers vergeleken den welvarenden toestand van hun volk in dezen tijd, met de moeilijkheden en beproevingen hunner pionier-vaders en moeders. Iedere lofspraak over den doode was vol oprechte liefde en droefheid, sommige sprekers waren zoo aangedaan, dat zij bijna niet spreken konden. Iedere toespraak eindigde met een zegenwensch voor den doode en zijne familie en werd steeds afgevraagd in den naam van Jezus Christus. De vergaderzaal van de Academie was overvol, er waren omtrent 500 of 600 personen aanwezig. Een van de sprekers zeide, dat deze lijkdienst door het grootste aantal personen was bijgewoond in de geschiedenis van deze landstreek. En aan wien waren al deze eerbewijzen van liefde en eerbied gebracht? Aan een groot handelsman, aan een groot staatsman, aan een waardigheidsbekleeder der Kerk of aan een professor der Academie? Neen! Slechts aan een janitor (een man die zorgt voor het schoonhouden en de orde van scholen en gebouwen) — een man van uitmuntende oprechtheid, edel hart en rein leven, die zijn nederig werk getrouw en goed verricht had en was volgens de uitspraken zijner vrienden gegaan, om zich met zijne vrienden in de andere wereld te vereenigen.

Utah en Zuid-Idaho zijn levende getuigenissen van de Mormoonsche deugden van vlijt, matigheid, werkdadigheid en liefde voor de natuur en het schoone. De Mormoonsche steden zijn de schoonste en zindelijkste in de Vereenigde Staten en het volk, zelfs in kleine steden, zijn voortstrevend en met den tijd meegaand. Geen lichamelijk beter gevormde exemplaren van mannen en vrouwen, geen beter gekleed volk kan elders gevonden worden, en de schoone kunsten, voornamelijk muziek, de goddelijkste van allen, hebben overal hunne altaren. Alhoewel zij hoofdzakelijk een godsdienstig volk zijn, zoo zijn zij verstandig genoeg de vreugde van het leven te weten en te genieten, er is geen stad zonder danszaal of schouwburg.

Nergens anders in de Unie heb ik de zuivere Amerikaansche eigenschappen gezien — eenvoudigheid, algemeenheid, rechtvaardige behandeling — zoo zichtbaar en algemeen vertoond als onder de Mormonen, en alles wat zij doen draagt het stempel van verstand en goed oordeel. De drie woorden die steeds in mijne ooren hebben

geklonken, sedert ik het voorrecht had onder de Mormonen te verkeeren, en die hunne duidelijk zichtbare eigenschappen uitdrukken, zijn eenvoudigheid, algemeenheid en verstandigheid! Deze drie karaktertrekken hebben in alles wat zij zeggen of doen de overhand. Maar een van de schoonste Mormoonsche eigenschappen is weldadigheid — niet alleen de weldadigheid die in den zak tast en verzorgt de armen, de lijdenden en de dooden, onverschillig van welke godsdienst of nationaliteit — maar die welke geen harde uitdrukkingen wil bezigen voor de vijanden die voortdurend hen belasteren en trachten hen te vernietigen. Op zijn hoogst spreken zij van de menschen die onder hen komen en dan naar het Oosten van Amerika gaan, om hen te belasteren en te belagen. Om mij tegenover hen op geen twijfelachtig standpunt te plaatsen is het, dat ik deze oprechte woorden van lof schrijf; en gij zult mij zeer verplichten dezen brief geheel te doen publiceeren in een of ander nieuwsblad, zoodat ik hen zonder eenigen twijfel kan toonen, dat ik meen wat ik zeg.

Nergens anders heb ik kinderen gezien met een beter gedrag en met zoo weinig kenmerken van ondeugd en misdaad. In hun gedrag, onverschillig wat hunnen geldelijken of maatschappelijken toestand is, zijn zij eenvoudig, niet aanmatigend, vrij en minzaam, en in hunnen dagelijkschen omgang met elkaar, vertoonen zij een schoone geest van broederlijke liefde. Natuurlijk zijn er uitzonderingen op alle regels en er zijn Mormonen die niet aan den eisch voldoen, maar als een volk voldoen zij aan hetgeen ik hier over schrijf.

Nu nog iets: De geheele samenstelling der Mormoonsche Kerk, een van de volmaakste organisaties ooit door een mensch ontworpen, is voornamelijk een volksregeering van het nederigste tot het hoogste lid; en er zijn overal voldoende bewijzen voor den eerlijken onbevooroordeelden waarnemer, dat er geen tirannie, noch dwang tegenover de leden bestaat van de „priester-regeering”. Integendeel, ik was verrast van de vrijheid en kracht der critiek over de hoogste beambten der Kerk door sommige leden. En nergens anders genieten vrouwen grooter vrijheid van denken en handelen binnen de grenzen van de voorschriften der zedelijkheid, waarmede alle Christelijke secten instemmen. De vrijheid van kiesrecht was haar gegeven door de Mormonen, weggenomen door de niet-Mormonen en hersteld door de Mormonen.

En tenslotte, als er niets anders ware, dan moet men hen met recht toeschrijven, niet alleen een wildernis in een paradijs veranderd te hebben, maar voor het voorbeeld en de kracht die zij de geheele natie gegeven hebben in hun uitmuntend werk in deze Westelijke landstreken.”

Des News.

WONDERBARE GENEZING.

Het is een behoefte van mijn hart, mijne getuigenis aan de wereld te geven, van de wonderbare genezing die ik heb ondervonden.

Ruim anderhalf jaar ben ik niet in staat geweest vergaderingen of iets anders bij te wonen, daar ik niet kon loopen, van wege eene ziekte in een mijner beenen. Mijn been is zeer opgezwollen geweest, lag open van den voet tot aan de knie en zag er erg slecht uit. Verschillende middelen heb ik gebruikt en ook de hulp van eenen geneesheer ingeroepen doch vruchteloos, er was geen genezing merkbaar. Ik zag echter dat het niet goed was alleen op den mensch te vertrouwen en mijn geloof en vertrouwen was op God, daar ik duidelijk zag, dat van Hem alleen hulpe en genezing kon komen.

De zendingen hebben met mij gevestigd en gebeden en toen ben ik met olie gezalfd door de ouderlingen der gemeente. Ons geloof is niet beschaamd geworden, want mijn been is genezen en ik kan als voorheen mijn werk verrichten en vergaderingen bijwonen. Ik ben God dankbaar voor de zegeningen mij door Zijn Evangelie geschonken en ben verlangend met mijn gezin voort te gaan en Hem getrouw te blijven.

Dit is niet de eerste maal dat ik door de zegeningen van het Evangelie genezen ben, want reeds vroeger heb ik die ondervonden.

Uwe zuster in het Evangelie,

AMSTERDAM, Augustus 1908.

W. A. VILART

Geb. SCHIMMEL.

KERKNIEUWS.

Op 2 Augustus is in Cottonwood, nabij Salt Lake City, overleden Bisschop William B. Preston. Hij werd geboren 24 November 1830, in Virginia. Hij is in alle opzichten een werkzaam, deugdzaam en eerbaar persoon geweest, die zeer veel heeft gedaan voor de welvaart van Kerk en Staat. Hij is steeds getrouw geweest in zijne roeping en heeft zich de achting en het vertrouwen waardig gemaakt. Hij heeft zendingen vervuld in California en Engeland en was de eerste Bisschop van Logan. Later werd hij eerste raadgever in het Presidentschap der Cache Stake en ten laatste Presideerende Bisschop der Kerk, welk ambt hij heeft vervuld totdat hij eenigen tijd geleden wegens zijne slechte gezondheids-toestand eervol werd ontslagen. Gedurende 12 jaren was hij Burgemeester van Logan en heeft andere vertrouwde ambten vervuld. Veel heeft hij gedaan om te helpen in de opbouw van Utah en tot welzijn zijner medemenschen. Hij is heengegaan om te rusten van zijnen arbeid en het loon der getrouwen te ontvangen.

INDIAANSCH E MELODIEËN.

De benaming „Indianengehuil” voor valsch klinkende tonen, kan aanleiding geven tot de meening, dat de inboorlingen van Noord-Amerika een onmuzikaal volk zijn. Deze meening is echter volkomen onjuist, zooals Alice Fletcher, die werkzaam is in het Amerikaansche ethnologische bureau, in het tijdschrift „Musical America” schrijft. Met behulp van de fonograaf heeft miss Fletcher vele Indiaansche liederen opgeteekend, die in ons gewone notenschrift zijn overgezet en dan door Amerikaansche musici zijn gespeeld. Dezen beweren dat deze liederen groote overeenkomst vertoonen met Beethoven, Schubert, Schumann, Chopin en nog meer met Wagner en Liszt.

Voor al het begin van het „Vredespijpgezang” moet verrassende gelijkenis vertoonen met de muziek van Wagner. Dat de Indianen muzikaal moeten zijn, volgt reeds daaruit, dat zij in staat zijn geweest, talrijke melodien van geslacht op geslacht te bewaren, hoewel ze geen notenschrift hebben en alleen op het gehoor aangewezen zijn. Hun gezangen behandelen niet de gevoelens en stemmingen van enkele personen, maar zij schilderen hetgeen de geheele stam heeft beleefd.

Miss Fletcher heeft zich één en hetzelfde lied door vele Indianen laten voorzingen en bij vergelijking van fonografische opnamen is gebleken dat bij alle melodie en rythme zonder de minste afwijking overeenstemmen.

UTAH NIEUWS.

De statistieken van den Staat Utah toonen aan dat er thans aldaar zijn, 3,700,000 schapen, 75,000 paarden en muilezels, 300,000 rundvee en 240,000 varkens, benevens 975,000 kippen en 50,000 kalkoenen, eenden en ganzen.

Evenals vorige jaren zijn de Nederlanders in Utah ook weder dit jaar na Lagoon geweest. De hereenigsdag werd gehouden op Juli. Er was een groot aantal Nederlanders van Salt Lake City, Ogden City en andere plaatsen tegenwoordig, ook vele van hunne vrienden en zendelingen die in Nederland gearbeid hebben waren aanwezig. Een goed program, goed weer en eene goede stemming der aanwezigen droegen bij, om dezen dag tot een ware feestdag te maken en hij kan dan ook als goed geslaagd beschouwd worden.

I N H O U D :

De Heilige Geest	Blz. 261	In ons Eigen Zendingsveld	Blz. 271
De wegen des Heeren zijn wonderbaar	„ 265	Een man van zaken over de Mormonen	„ 272
Mijn eerste Zending	„ 267	Wonderbare genezing	„ 275
Het betalen van schulden	„ 269	Kerknieuws	„ 275
Correspondentie	„ 270	Indiaansche Melodieën	„ 276
Geslachtslijsten	„ 270	Utah Nieuws	„ 276

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 8, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.